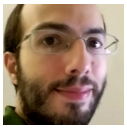
Ponts

Per JoanM el ds., 14/04/2018 - 09:00

Jesús, hem viscut moltes dècades junts. A les velleses, un se sent més una nosa, el cos s'averia i hem d'aprendre a ser més que a fer. A casa, em trobo intentant comprendre a cadascú dins el seu món, cosa no gens fàcil! La néta que arriba d'una revolada, i a penes saluda que ja està ficada a la seva habitació, a l'ordinador. El fill, que arriba cansat i sense gaire humor per explicar-li el que he vist per la finestra, o el que m'ha semblat curiós del temps. La nora, que treballa tant lluny i a hores intempestives, i em fa patir que no es desgasti massa la salut... Jesús, tu coneixes cada cor: què puc fer-hi jo? A què m'envies? Podria quedar-me com un arbre arronsat, eixut de tota alegria, però m'agrada teixir ponts entre els arbres plens de vida. Sí, tu m'envies precisament a això! A teixir ponts que uneixin la família. A fer més humans els espais, els diàlegs. A comprendre, que puguin sentir que algú està sempre a punt per abraçar-los. Mostra'ls el teu rostre a través meu, Jesús.